

عنوان مقاله:

بررسی اثرات کاربری زمین شهری بر حمل و نقل همگانی

محل انتشار:

یازدهمین کنگره ملی پیشگامان پیشرفت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسن عاشوری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

احمد حاتمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سامانه حمل و نقل همگانی به عنوان یکی از روشهای جابه جایی انبوه مسافران است. این سامانه طیف وسیعی از وسایل نقلیه جمعی (اتوبوس در مسیرهای ویژه BRT، قطار سبک شهری، مترو و ... را شامل میشود. در دهه های اخیر به نبال گسترش سریع و بی رویه شهرها و با افزایش استفاده از وسایل نقلیه موتوری و به ویژه خودرو شخصی، جوامع شهری با انواع آلودگیها و مشکلات ترافیکی رو به رو شدهاند. یکی از موارد کاهش مشکلات مذکور استفاده از سامانه حمل و نقل همگانی است. الگوهای کاربری زمین میتوانند به طور چشمگیری، الگوهای حمل و نقل را تحت تاثیر قرار دهند. الگوهای کاربری زمین شهری، الگوهای سفر را شکل میدهند. اگر برنامه ریزی مناطق حومه‌ای، حمل و نقل همگانی و پیاده‌روی را با مشکل مواجه سازد، استفاده از خودرو شخصی به یک ضرورت مبدل میشود. در این روش پراکنده رویی به وابستگی به خودرو کمک میکند. از سوی دیگر اگر الگوهای کاربری اراضی شهری سیاستهای رشد هوشمند را به منظور مقابله با پراکنده رویی مورد توجه قرار دهد وابستگی به خودرو کاهش مییابد و استفاده از حمل و نقل همگانی افزایش چشم گیری خواهد داشت. هدف از این تحقیق بررسی نقش اثرات کاربری زمین شهری بر حمل و نقل همگانی است. به همین منظور سعی شده است به طور خلاصه برخی از مزایای اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی استفاده از حمل و نقل همگانی بیان گردیده و با استفاده از روش اسنادی اطلاعات مورد نیاز تحقیق جمع آوری و سپس با شیوه توصیفی تحلیلی مورد بررسی قرارگیرد. در پایان پژوهش نتیجه گیری و جمع بندی از یافته های پژوهش ارائه میگردد.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل همگانی، الگوهای کاربری زمین، الگوهای سفر، رشد هوشمند، کاربری زمین شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/742489>

